

نویسنده: م. ک. بها دراکما ر «M.K.Bhadrakumar» .
منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2022-10-12» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

توفان کامل در سیاست خارجی ایالات متحده

A Perfect Storm in US Foreign Policy

ضرب المثل قدیمی این است که سیاست خارجی خوب بازتاب سیاست ملی است. توفان کاملی در جبهه سیاست خارجی آمریکا در حال وقوع است که ناشی از تصمیم اوپک در روز پنجشنبه برای کاهش تولید نفت به میزان 2 میلیون بشکه در روز است که از یک سو باعث افزایش قیمت گاز برای مصرف کننده داخلی خواهد شد و از سوی هم اولویت های سیاست خارجی بی طرفانه دولت **بایدن** را افشا میکند.

The old adage is that a good foreign policy is the reflection of the national policy. A perfect storm is brewing on the foreign policy front in America triggered by the OPEC decision on Thursday to cut oil production by 2 million barrels a day, which will on the one hand drive up the gas price for the domestic consumer and on the other hand expose the Biden Administration's lop-sided foreign policy priorities

تصمیم اوپک در آشکارترین سطح خود، این باور را تایید می کند که واشنگتن اهرم خود را با کارت های کشورهای تولیدکننده نفت از دست داده است. دلیل این امر بدتر شدن روابط آمریکا با عربستان

سعودی در دوران ریاست جمهوری **بایدن** است. اما اساساً تضادی بین منافع آمریکا و منافع کشورهای تولیدکننده نفت به وجود آمده است.

تضادهای چیز جدیدی برای ژئوپلیتیک نفت نیست. دهه 1970 و 1980 شاهد دو "بحران نفتی" بزرگ بود. یکی ساخته دست بشر بود در حالی که دیگری اثر متقابل نیروهای تاریخی بود - جنگ یوم-کیپور 1973 و انقلاب ایران در 1979.

در پایان دهه 1970 جنگ یوم-کیپور، کشورهای عربی نفت را مورد استفاده قرار دادند و تحریم نفتی را علیه کشورهای غربی که تصور می شد از اسرائیل در جنگ حمایت می کردند، اعلام کردند. نتیجه این بود که قیمت نفت در کمتر از 6 ماه نزدیک به 300 درصد افزایش یافت و اقتصاد جهان را فلج کرد.

رئیس جمهور نیکسون از پمپ بنزین ها خواست از شنبه شب تا صبح دوشنبه بنزین نفروشد. این بحران بیش از مصرف کننده معمولی صنعت را تحت تأثیر قرار داد. در سال 1979، انقلاب ایران به نرخ تولید نفت ضربه زد و عرضه نفت جهان تا 4 درصد کاهش یافت. وحشت ایجاد شد، تقاضا برای نفت خام افزایش یافت و قیمت بیش از دو برابر شد. **دولت بایدن** سرنوشت را با دست کم گرفتن اهمیت نفت در شرایط اقتصادی و سیاسی مدرن و نادیده گرفتن این موضوع وسوسه کرد که نفت در آینده قابل پیش بینی منبع اصلی انرژی در سراسر جهان باقی خواهد ماند و همه چیز را از خودروها و گرمایش خانگی گرفته تا غولهای صنعت بزرگ و کارخانههای تولیدی تامین می کند.

انتقال آرام به انرژی سبز در طول زمان تا حد زیادی به ادامه در دسترس بودن سوخت فسیلی فراوان و ارزان بستگی دارد. اما **دولت بایدن** نادیده گرفت که کسانی که ذخایر نفتی دارند قدرت زیادی بر سیستم های انرژی نفت محور ما دارند و کسانی که نفت می خرند، برعکس، به طور فلج کننده ای به بازار و روابط دیپلماتیکی که آن را هدایت می کند، وابسته هستند.

برای مزید معلومات در مورد قیمت نفت این مقاله را بخوانید

[Oil Likely to Hit \\$200: SEB Group](#)

قدرت های غربی خیلی ساده لوح هستند که فکر کنند ابرقدرت انرژی مانند روسیه را می توان به سادگی از اکوسیستم پاک کرد «در یک جنگ انرژی "باروسیه، آنها محکوم به بازنده شدن هستند.» از نظر تاریخی، کشورهای غربی ضرورت حفظ روابط دیپلماتیک خوب با کشورهای تولید کننده نفت را درک کردند. اما **بایدن** با توهین به عربستان سعودی که آن را یک کشور "پریا" خواند، احتیاط را به باد داد. هیچ گونه بهبودی در روابط آمریکا و عربستان تحت نظارت **بایدن** قابل انتظار نیست. سعودی ها به نیت آمریکا بی اعتماد هستند.

تطابق منافع اوپک برای بالا نگه داشتن قیمت ها اساساً به این دلیل است که آنها به درآمد اضافی برای بودجه مخارج خود و حفظ سطح سرمایه گذاری سالم در صنعت نفت نیاز دارند. صندوق بین المللی پول در ماه آوریل قیمت سرسام آور نفت عربستان سعودی - قیمت نفتی که بودجه خود را با آن متعادل می کند (79.20 دلار در هر بشکه پیش بینی کرد

. دولت سعودی قیمت نفت خام خود را فاش نمی کند. اما گزارش **رویترز** حاکی از آن است که سطح قیمت ترجیحی حدود 90 تا 100 دلار در هر بشکه برای نفت خام برنت خواهد بود - که در این سطح، تأثیر زیادی بر اقتصاد جهانی نخواهد داشت. البته بیش از 100 دلار پول بادآورده خواهد بود.

در همین حال، یک بحران "سیستمیک" در حال ظهور است. طبیعی است که **اوپک** با تردید به اقدامات اخیر ایالات متحده و اتحادیه اروپا برای عقب راندن صادرات نفت روسیه نگاه کند. غرب این اقدامات را با هدف کاهش شدید درآمد روسیه از صادرات نفت (که به معنای مقاومت این کشور برای جنگ در اوکراین است) به حد افراط منطقی می داند.

اوپک آن را به عنوان یک تغییر پارادایم در نظر می گیرد، زیرا به طور ضمنی امتیاز مفروض کارتل برای اطمینان از مطابقت عرضه جهانی نفت با تقاضا را به چالش می کشد، جایی که یکی از معیارهای کلیدی تعادل عرضه و تقاضا قیمت است. می توان گفت که غرب در حال ایجاد یک کارتل رقیب از کشورهای مصرف کننده نفت برای تنظیم بازار نفت است.

بدون شک، این اقدام غرب سابقه ای دارد - یعنی به دلایل ژئوپلیتیکی قیمتی را که یک کشور تولید کننده نفت حق صادرات نفت خود را دارد، تعیین می کند. اگر امروز روسیه باشد، فردا می تواند عربستان یا عراق باشد. تصمیم G7، در صورت اجرایی شدن، نقش کلیدی **اوپک** در تنظیم بازار جهانی نفت را از بین خواهد برد.

بنا بر این، اوپک فعالانه در حال عقب نشینی است. تصمیم این کشور برای کاهش تولید نفت به میزان 2 میلیون بشکه در روز و نگه داشتن قیمت نفت بالای 90 دلار در هر بشکه، تصمیم G7 را به سخره گرفته است. **اوپک** تخمین می زند که گزینه های واشنگتن برای مقابله با **اوپک پلاس** محدود است. برخلاف تاریخ انرژی گذشته، ایالات متحده امروز متحد واحدی در داخل گروه **اوپک پلاس** ندارد.

به دلیل افزایش تقاضای داخلی برای نفت و گاز، کاملاً قابل تصور است که صادرات ایالات متحده برای هر دو کالا محدود شود. اگر این اتفاق بیفتد، اروپا بدترین آسیب را خواهد دید. **الکساندر دی کرو**، نخست وزیر بلژیک هفته گذشته در مصاحبه ای با FT هشدار داد که با نزدیک شدن به فصل زمستان، اگر قیمت انرژی کاهش نیا بد، ما در معرض خطر صنعتی زدایی گسترده قاره اروپا هستیم و عواقب بلند مدت آن ممکن است در واقع بسیار عمیق باشد.

او این جملات دلخراش را اضافه کرد :

« جمعیت ما فاکتورهایی دریافت می کنند که کاملاً دیوانه کننده است. در یک نقطه، آن را ضربه محکم و ناگهانی. من درک می کنم که مردم عصبانی هستند... مردم ابزار پرداخت آن را ندارند

دو کرو [De Croo] در مورد احتمال ناآرامی اجتماعی و آشفتگی سیاسی در کشورهای اروپایی هشدار می داد. بدون شک، این یک تغییر تکنیکی در ژئوپلیتیک است که احتمالاً مهمتر از درگیری در اوکراین در ایجاد نظم جهانی چند قطبی است

این طوفان بی نقص در سیاست خارجی **بایدن** همچنین می تواند بر انتخابات میان دوره ای در نوامبر تأثیر بگذارد و اکثریت جمهوری خواهان را در سنا به ارمغان بیاورد، که می تواند سرعت انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در سال 2024 را تعیین کند.

دیمیتری پسکوف، سخنگوی **کرملین** گفته است که اروپا با رویگردانی از انرژی روسیه به بازاری اسیر برای شرکت های نفتی آمریکا تبدیل شده است که اکنون "پول دیوانه وار" به دست می آورند، اما هزینه بالای آن رقابت پذیری اقتصاد اروپا را از بین می برد.

. تولید در حال سقوط است. صنعتی زدایی در راه است. پسکوف گفت: همه اینها عواقب بسیار بسیار اسفناکی برای قاره اروپا احتمالاً طی 10 تا 20 سال آینده خواهد داشت .

روسیه می تواند بزرگترین "برنده" کاهش اوپک+ باشد. نظر کارشناسان این است که قیمت نفت تا پایان سال و سال آینده بالاتر از سطح فعلی خواهد بود. یعنی روسیه هیچ تولیدی را کاهش نخواهد داد در حالی که قرار است قیمت نفت در ماه های آینده افزایش یا بد! با افزایش قیمت نفت، روسیه مجبور نخواهد بود حتی یک بشکه از تولید خود را کاهش دهد تا زمانی که پس از دسامبر بازار کافی برای فروش نفت خام به اروپا داشته باشد. روسیه به نوبه خود بار دیگر تاکید می کند که به کشورهایایی که به سقف قیمتی G7 می پیوندند، نفت عرضه نخواهد کرد. این با ابزارهای غیر بازاری **دولت بایدن** مطابقت دارد.

----- **با تقدیم احترامات صمیمانه «2022-10-13»**